

Pókeres kifejezéssel: majdnem full house

Z. Noémi

Címkék: **esemény aikido-edzőtábor Ozorák Iván Aranyi Zsolt Molnár Attila 3 of a kind**
2014.10.05. 09:58

Nemrég részt vettem Ozorák Iván, Aranyi Zsolt és Molnár Attila "3 of a Kind" nevezetű aikido táborán. Bár mestereknek tekintem őket, kérésükre mégsem így fogok rájuk hivatkozni, ugyanis ők inkább edzésvezetőknek, "lelkes amatőröknek" tekintik magukat, pedig azért jó pár danról van itt szó. Ezzel talán azt szeretnék kiemelni, hogy teljesen lényegtelen a danok száma, a tatamin történő munka számít, azt tiszteljük ne a "sensei"-t. (Ezen kívül pedig azt, hogy a dan fokozat nem egyenértékű a "mester" névvel.)

A három edző kalandos történetéről csak röviden annyit mondok, hogy mindhárman más-más stílust/vonalat követnek. Ezen a táboron keveredett a Tissier, a Tamura és a Michael Narey-féle aikido. Nem tartom lényegesnek ezeknek az irányzatoknak az elkülönítését vagy összehasonlítását, mert nem éreztem azt (kezdő lévén), hogy nagy különbség lenne a stílusok között (nem is ismerem mindegyiket), de nem is ez a lényeg, hanem az, hogy mindannyian aikidózunk. Azért jöttünk, hogy egymással gyakoroljunk. Mindegy, hogy máshogy viszonyulunk az aikidóhoz, más stílus felé húzunk, máshogy gondolkodunk, mert mindannyiunknak fontos az aikido, és a lényeg az, hogy itt vagyunk, és gyakoroljuk ezt a szép harcművészetet.

A pókerből

A "3 of a kind" elnevezést egyébként a pókerből kölcsönözték, ahol 3 azonos lapot jelent. Ezzel is azt szeretnék kifejezni, hogy bármennyire is különböznek, mégis azonosnak tekinthetők, mert ugyanazért dolgoznak - és dolgozunk mindnyájan.

Ez az első nem Tissier-féle aikido tábor, amin részt vettem. Bár az elején úgy éreztem, az ikkyót is "újra" kell tanulnom - ami néha előfordul, amikor idegenekkel edzek, és megzavarnak az apró eltérések -, de igazából nem láttam, és alapjaiban persze nincs is különbség az aikidók között - ugyanakkor mindenki aikidójában van valami egyedi.

Minden táboron vannak olyan aikidokák, akik nagyon szeretnek magyarázni. Az edzésvezető bemutat egy technikát, erre az, akivel gyakorolni kezdek (néha már akkor, amikor még el sem kezdtük a technikát), elkezd nagyon magabiztosan magyarázni nekem, és ilyenkor biztosra veszem, hogy azt magyarázza, ahogy ő tanulta/tudja/érti a technikát, és nem azt, ami pár másodperccel korábban "elhangzott". Egyébként örülni szoktam, ha valaki elmagyarázza a technikát, de azt is megértem, hogy egy táborban ez nem egészen helyénvaló. Persze az ember mindenkitől tanul, de azért megyek el xy táborába, hogy tőle tanuljak, hogy az ő technikáját próbáljam ki, ehelyett gyakran azt érzem, annyi mester van a tatamin, ahányan vagyunk.

Ezzel kapcsolatban felmerült egy érdekes kérdés.

A tábor végén elhangzott, (amit szerintem a legtöbb táborban elvárnak), hogy amikor eljövünk egy táborba, és egy idegen edzésvezetőtől/mestertől tanulunk (vagy akivel nem találkozunk minden héten), akkor nagyon fontos a figyelem. Fontos, hogy azt csináljuk, amit látunk. Nem az számít, hogy tudjuk, hogyan kell csinálni, hanem hogy úgy csináljuk, ahogy az edzésvezető bemutatja. Elvégre ezért jöttünk. Magamon is megfigyeltem, hogy amikor egy idegen mester bemutat egy technikát, ha egyből felismerem, megjegyzem magamnak, hogy "ja, ez tudom melyik", és már nem is figyelek annyira oda, és úgy csinálom, ahogy tanultam a heti edzéseimen. Biztonságot ad, hogy tudom, mit kell csinálni, és nem is veszem észre, hogy nem teljesen úgy mutatták, ahogy én csinálom. Szóval a figyelmemen van még mit csiszolni. Viszont nem mindegyik edzésvezető várja el, hogy azt csináljuk, amit mutat (egy tábor esetében). Az is lehet egy jó megoldás, hogy megpróbáljuk, működik-e, vagy hogyan működik "idegen környezetben" a saját stílusunk: az, amit a mindennapokban gyakorolunk.

Mind a két felfogás lehet jó, sőt egymás mellett is érvényre juthat. Nem érzem, hogy el kellene, vagy el tudnám dönteni, hogy melyik a „jó” hozzáállás. Azt látom, hogy gondolkozhatunk szabadon és eltérően. Szerintem az a lényeg, hogy tiszteljük és fogadjuk el egymás döntését, eltérő véleményét, hozzáállását: egyrészt mert mindannyiunknak ugyanaz a célja, csak eltérő utakon juthatunk el hozzá, másrészt mert mindenki önmagáért, önmagával harcol.

Ezúton is köszönöm, hogy részt vehettem a táboron!